

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

25. juni 2024

Besvarelse af spørgsmål 305 alm. del stillet af udvalget den 10. juni 2024 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Kofod (DF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med behandlingen af fusionen mellem Nykredit og Totalkredit i 2003 vurderede, at distributionsaftalerne mellem partnerbankerne og Totalkredit inden fusionen var tilstrækkeligt afbalancerede og sikrede en høj formidlingsprocent af Totalkreditlån trods manglende eksklusivitet? Kan ministeren derudover bekræfte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen også fandt, at distribution af realkreditprodukter på grund af deres karakteristika ikke kan retfærdiggøre en tidsubegrænset konkurrencebegrænsning svarende til de bindinger, som Nykredit ønskede at pålægge partnerbankerne efter fusionen? Og kan ministeren bekræfte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i den forbindelse også vurderede, at der fandtes mindre konkurrencebegrænsende alternativer til de ønskede vidtrækkende bindinger på partnerbankerne, som kunne sikre partnerbankernes loyalitet over for Nykredit/Totalkredit, så som gunstige provisionssatser, avanceret produktudvikling, høj kvalitet eller andre attraktive forhold?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som oplyser følgende:

”Konkurrencerådet anførte i afgørelsen vedrørende fusionen mellem Nykredit og Totalkredit i 2003 blandt andet følgende i sin vurdering af fusionens virkninger uden de af Nykredit afgivne tilsagn:

”Konkurrencestyrelsen har noteret, at de fremtidige samarbejdsaftaler med Nykredit går væsentligt længere i deres forpligtelser og bindinger end de nuværende med Totalkredit. Alligevel har de nuværende Totalkreditsamarbejdsaftaler - trods deres manglende eksklusivitet - været tilstrækkelige til at sikre en høj formidlingsprocent fra pengeinstitutterne. At disse aftaler rent faktisk har været tilstrækkeligt afbalancerede i deres krav fremgår af det forhold, at aftalerne har givet Totalkredit 22,6 pct. af den samlede formidling af realkreditlån til private.

Hertil kommer, at aftalerne - uagtet deres eksklusivitet - vedrører distribution af standardiserede produkter og herved ikke på grund af særlige karakteristika i forhold til produktet eller tjenesteydelsen kan retfærdiggøre en tidsubegrænset konkurrencebegrænsning af den pågældende art.”¹

Konkurrencerådet anførte endvidere følgende i samme del af vurderingen:

”Efter styrelsens vurdering adskiller den foreliggende situation sig ikke væsentligt fra en række andre tilsvarende købs- og salgssituationer i forhold til den loyalitet, man ønsker at opbygge hos de aktører på markedet, som er nødvendige for at understøtte eller forbedre ens markedsposition. Ligesom en producent eller en sælger af et givent produkt stræber efter at opbygge så høj en grad af loyalitet hos køberne som muligt, er det i denne sag væsentligt for Nykredit at opnå loyaliteten hos distributionsnettet, som har den primære kundekontakt. Det centrale i begge tilfælde er, at man - hvad enten det er en kundegruppe eller en leverandørs sympati man skal sikre - må prøve at opnå dette ved at fremstå så attraktiv som muligt over for kunden eller leverandøren i forhold til parametre som pris, kvalitet eller gunstige leveringsbetingelser. Et oplagt men samtidig mindre konkurrencebegrænsende alternativ til de vidtrækkende bindinger til Nykredit, som den høje købesum ifølge parterne nødvendiggør, ville derfor være, hvis Nykredit - evt. efter en overgangsperiode - sikrede sig pengeinstitutternes loyalitet via gunstige provisionssatser, avanceret produktudvikling, høj kvalitet eller andre attraktive forhold.”²

Med venlig hilsen

Morten Bødskov

¹ Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 14. oktober 2003, *Fusionen mellem Nykredit og Totalkredit*, (herefter ”2003-afgørelsen”) side 131.

² Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 14. oktober 2003, *Fusionen mellem Nykredit og Totalkredit*, (herefter ”2003-afgørelsen”) side 132.